

خلقت زن

جلوه از سوسن بگیری و صباحت از سمن
شبگاه از گل انار و جامه از گلبرگ یاس
نرم خونی را ز باد صبح و گرمی را ز عشق
پاکبازی را ز رندان خرابات مغان
گرمی از بازار خوبان، سردی از صبح بهار
چشم از سنگ عقیق و صورت از نقاش چین
عصمت از دوشیره شبنم، لطافت از نسیم
با کلاب قمصر آمیزید و بر آتش زنید
بر سر کوی منوچهرش بیارید و به مهر
آری آری طبع زن آمیزه انگیزه هست
منوچهر نیک نفس

مهربانی از دل مادر، صفا از نسترن
تاب کیو را از سنبل، طره را از یاسمن
آشتی از ابر آذاری، منانت از شمن
عشق ورزی را ز شعر حافظ شیرین سخن
روشنائی از چراغ مهر و شمع انجمن
پیکر از مرمر، فروغ دیده از در عدن
شرم از چشم بتشه، ناز از سرو چمن
وز سرباری به پوشانیدش از گل سپرین
در تماشاگاه خوبان بر نمائیدش به من
وز بن آمیزه ما هرگز نیایی طبع زن